

*Skrivet 17 augusti 1964.
Sänt till GHT.*

En skål full med ögon
lämnar jag åt hösten
Ja, en skål full
av det osedda
Därför att jag förunnades
att se.

Dödas och levandes ansikten
Mänsklig otillräcklighet
och det enda nödvändiga
Men om detta
är det mig förbjudet
att tala.

Jag står i Epikouros trädgård.
Där blommar Lagern.
Och de höga gudarna
är oändligt avlägsna.

Gunnar Ekelöf